

Osobine Isusa

Neki hrišćani tvrde da je Isus „Bog” ili dio trojstva – što znači da je on otjelovljenje Boga na Zemlji i da je Bog uzео ljudski oblik na Zemlji. Međutim, prema Bibliji, Isus se rodio, konzumirao hranu, spavao, molio se, klanjao Bogu, imao ograničeno znanje u mnogim situacijama – svojstva koja ne dolikuju Bogu. Bog posjeduje savršena svojstva dok čovjek ne posjeduje. Tako da, kako može nešto što je u biti potpuno suprotno jedno drugom biti isto u isto vrijeme? To je nepojmljivo.

Ipak, neko bi mogao reći: „Ako Bog može učiniti sve, zašto onda ne bi mogao postati čovjek” Po pravilu, Bog ne čini nebožanska djela, jer ako bi Bog postao čovjek i uzео ljudska svojstva, onda On, neizostavno, ne bi više bio Bog.

Također, u Bibliji su sadržani mnogi stihovi u kojima Isus govori i u kojima se ponaša kao osoba koja se razlikuje od Boga. Na primjer, Isus se „spustio licem na tlo i molio” (Jevanđelje po Mateju, 26:39). Ako je Isus bio Bog, zašto bi se onda Bog spustio licem na tlo i molio? I kome se onda molio?

Neki hrišćani tvrde da je „Isus sin Božiji”. Trebamo se zapitati, šta to u stvari znači? Naravno, Bog je uzvišen od toga da ima fizičkog ili duhovnog sina. Doista ćemo pronaći da je izraz „Sin Božiji” korišten u ranijim biblijskim jezicima kao simbolika za „pravednu osobu”. Isti izraz je korišten kroz Stari zavet za mnoge pravedne ljude kao što su Davud (David), Sulejman (Solomon) i Jakub (Izrailj) – a ne samo za Isusa. „Izrael je sin moj, prvenac moj” (Izlazak, 4:22) – je jedan od takvih primjera.

Islamsko vjerovanje o Isusu ukazuje na to ko je Isa (Isus), alejhi-s-selam, zaista bio, zadržavajući čisto vjerovanje u Boga i u Njegovu savršenu Uzvišenost, Nedostižnost i Perfektnost. Bez sumnje, Isus je bio veliki i častan poslanik poslan od Boga da poziva ljude da obožavaju jedinog Boga.

„Nezamislivo je da Allah ima dijete, hvaljen neka je On! Kad nešto odluči, On za to samo kaže: „Budi!” – i ono bude!”
Kur'an 19:35

Pokušavajući da razumijemo pojam Boga u islamu, važno je da razmotrimo i status Isusa, o kojem su rasprostranjene nejasnoće i različite tvrdnje o njegovim osobinama.

Dakle... Zašto postojim?

Svako od nas je svjestan da djelovi našeg tijela, kao što su oči, uši, mozak i srce imaju svoju svrhu. Zar nije prihvatljivo i da čovjek, kompletan, također ima svoju svrhu?

Bog, Svemudri, nas nije stvorio da jednostavno lutamo bez cilja, ili da samo zadovoljimo naše osnovne instikte i požude. Ne – mi imamo uzvišeniju svrhu – da spoznamo i obožavamo jedino Boga, da bi tako živjeli pod uputom našeg Stvoritelja. Uputa nam omogućava da živimo uspješnim i blagoslovljenim životom u svim njegovim sferama. Ova Uputa uključuje lična djela, predanost kao što je molitva-klanjanje, kao i korisna djela u društvu kao što je dobročinstvo komšiji, podržavanje i dobročinstvo porodici, iskrenost, i briga o životinjskom svijetu.

Bog nam strogo zabranjuje obožavanje bilo čega drugog (npr., kipove, svece, Sunce, Mjesec, monahe ili poslanike). Bogu nisu potrebni saučesnici niti posrednici. Svako može u svakom vremenu direktno obožavati Boga.

Bog opisuje ovaj život kao iskušenje – test, i ljudi su iskušani na različitim načinima. Mi ne možemo kontrolisati sve ono što nam se događa, ali možemo kontrolisati naše reakcije na te događaje. Strpljivost u nevolji, i zahvalnost na blagodatima su načini sa kojima se približavamo Bogu i postizemo vječiti Džennet. Mi smo, također, upozoreni strahovitom kaznom u Džehennemu ako izaberemo nepokornost i ignosrisanje Božijih zapovijesti.

Dakle... Kako da postupim?

Iskušenje nečije vjere se ogleda u sposobnosti korišćenja njegovog razuma u razmišljanju i spoznaji Božijih znakova i postupanju prema Njegovoj uputi. Ovo je jedino moguće ako se pokorimo Božijim zapovijestima, što na arapskom jeziku znači postati „musliman”.

Bog, Jedan i jedini Stvoritelj, na arapskom „Allah” – je islam učinio dostupnim svim ljudima, bez obzira na njihovu historiju, porijeklo ili trenutnu situaciju. Tako da svako može postati muslimanom jednostavim vjerovanjem, i izgovaranjem sljedećih riječi koje označavaju svjedočanstvo vjere:

„Svjedočim da nema drugog istinskog boga vrijednog i zaslužnog obožavanja osim jedinog Boga (Allaha), i svjedočim da je Muhammed Allahov poslanik.”

Zar nije vrijeme da upotpuniš svoj smisao postojanja, da se predaš istini i da spoznaš svog Stvoritelja?

Više informacija i dodatne brošure u ovoj seriji

web: islamhouse.com | islamicpamphlets.com

e-mail: bosnian@islamhouse.com

ŠTA JE SMISAO ŽIVOTA?

Odakle
sam došao?

Zašto
sam ovdje?

I gdje
idem nakon smrti?

Nauči
osnovno

islamicpamphlets.com

ŠTA JE SMISAO ŽIVOTA?

Jedno od prvih pitanja na koje čovjek pomisli kada razmišlja o smislu života je „**odakle sam došao?**“ Da li postojimo na osnovu slučajnog prirodnog događaja ili tu postoji uzvišeno inteligentno biće, Stvoritelj? Postoje mnogi logički i racionalni razlozi za vjerovanje u Stvoritelja. Navešćemo tri sažeta razloga.

1. Početak svemira

Prvi dokaz koji ukazuje na postojanje Boga tiče se razumijevanja porijekla Svemira.

Zamisli da šetaš pustinjom i naiđeš na sat. Znamo da se sat sastoji od stakla, plastike i metala. Staklo se dobija od pijeska, plastika od nafte, a metal se vadi iz zemlje – sve ove komponente se nalaze u pustinji. Da li bi povjerovao da se sat formirao sam od sebe, slučajno? Da je Sunce sijalo, vjetar duvao, munja udarila, nafta izvirila iz zemlje i pomiješala se sa pijeskom i metalom, i tokom milionima godina sat se sklopio slučajno ili prirodnom slučajnošću?

Čovjekovo iskustvo i jednostavna logika nam govore da nešto što ima početak ne može jednostavno proisteći iz ničega, niti da nešto može samo sebe stvoriti. Tako da je najracionalnije objašnjenje da je Uzvišeno „Biće“ stvorilo svemir. Ovo „Biće“ mora biti vrlo moćno i inteligentno čim je cio svemir dovelo do postojanja i stvorilo „ naučne zakonitosti“ koje upravljaju svemirom. Također možemo prosuditi da je ovo „Biće“ izvan našeg prostora i vremena, zato što su vrijeme, prostor i materija nastali stvaranjem svemira. Sva ova navedena svojstva sačinjavaju osnovni koncept Boga, Stvoritelja svemira. Ovo se savršeno podudara sa modernom naukom koja je došla do zaključka da je svemir ograničen i da ima svoj početak.

Neki će reći „Ko je stvorio Boga“? Bog, Stvoritelj, se razlikuje od svojih stvorenja. Bog je vječan, oduvijek postoji i nema početka.

2. Savršenost svemira

Drugi dokaz koji ukazuje na postojanje inteligentnog Stvoritelja jeste red i savršeni balans našeg kompleksnog svemira.

Mnoge karakteristike u svemiru jasno ukazuju na to da su specijalno dizajnirane da bi podržale život na Zemlji, kao što je Zemljina udaljenost od Sunca, čvrstoća Zemljine kore, brzina pri kojoj se Zemlja okreće oko svoje ose, procenat kiseonika u atmosferi, pa čak i sam nagib Zemlje. Kada bi ove dimenzije bile samo malo drugačije od onih trenutačnih dimenzija, život na Zemlji ne bi postajao.

Kao što je slučaj sa časovnikom kojeg je inteligentni proizvođač proizveo da bi pokazao tačno vrijeme, isto tako nebesa i Zemlja moraju imati inteligentnog Proizvođača da bi održali precizno vrijeme oko Sunca. Da li se ovo moglo dogoditi samo od sebe?

“U stvaranju nebesa i Zemlje i u izmjeni noći i dana su, zaista, znamenja za razumom obdarena.”
Kur'an 3:190

Kada uočimo red, precizne zakone i sisteme u nama samima i u cijelom svemiru, zar nije razumno uvidjeti da oni imaju Organizatora? Ovog „Organizatora“ možemo objasniti postojanjem Boga – Onaj koji je sve ovo doveo u savršeni red.

3. Božije Objave

Treći dokaz koji ukazuje na postojanje Boga je aktuelna objava koju je Bog poslao čovječanstvu kao znak Njegovog postojanja. Postoje jasni znaci da je sveta knjiga u islamu – Kur'an - Božija riječ. Navešćemo kratak pregled činjenica koje podržavaju ovu tvrdnju. **Kur'an:**

- Objavljen je prije više od 1.400 godina, i sadrži naučne činjenice koje su u vrijeme objavljivanja bile nepoznate ljudima tog vremena a koje je nauka nedavno otkrila. Na primjer: da je voda izvor svim živim bićima (Kur'an, 21:30); proširivanje svemira (Kur'an, 51:47) i individualne orbite Sunca i Mjeseca (Kur'an, 21:33).

- Sadrži mnoge historijske činjenice koje su bile nepoznate ljudima tog vremena, kao i mnogobrojna predskazanja koja su se kasnije obistinila.

Ako je Bog objavio knjigu Upute, očekivali bi da sadrži jasne dokaze o postojanju Boga.

- Čist je od bilo kakvih grešaka ili kontradikcija bez obzira na to što je postepeno objavljivao tokom 23 godine, sa obzirom da obuhvata širok spektar različitih poglavlja.

- Sačuvan je, riječ po riječ, od kako je objavljen na njegovom izvornom arapskom jeziku, suprotno od drugih svetih knjiga koje više ne postoje u svoom originalnom obliku.

- Sadrži jednostavnu, jasnu i univerzalnu poruku kojom se obraća ljudskom intelektu i nasljednom vjerovanju u Svemogućeg Boga.

- Ostavlja dubok i dirljiv uticaj na čovjeka.

- Objavljen je poslaniku Muhammedu (sallallahu alajhi ve sellem) koji po historijskoj činjenici, nije znao ni da čita ni da piše, i pored toga Kur'an sadrži jedinstveni jezički stil koji je i danas univerzalno poznat kao vrhunac arapske rječitosti i lingvističke ljepote.

Najracionalnije objašnjenje za mnoge jedinstvene i čudesne aspekte Kur'ana je da može biti jedino od Boga.

Bog je slao Uputu

Spoznajom da smo stvoreni od strane Sveznajućeg Stvoritelja, očekivali bi da znamo našu svrhu. Kako možemo znati šta Bog očekuje od nas? Da li živimo u iskušenju ili u zabludi, ili sami sebi određujemo svrhu? Da li da se prepustimo društvu slijedeći druge? Ne. Bog je poslao Poslanike i objave da bi nas obavijestio koja je naša svrha.

Bog je poslao na hiljade poslanika i vjerovjesnika, najmanje po jednom svakom narodu, sa istom porukom: obožavajte jedino Boga i slijedite Njegovu uputu. Neki od tih poslanika su Adem, Nuh, Ibrahim, Musa, Isa i Muhammed (alejhimu-s-selam).

Poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, je posljednji u nizu Poslanika, bio je odličan primjer iskrenog, pravednog, milostivog, i hrabrog ljudskog bića. Poslat je sa posljednjom objavom od Boga, sa Kur'anom da bi pokazao kako se njegova učenja trebaju sprovesti.

Kur'an je knjiga upute i objašnjava mnoga načela kao što je svrha našeg postojanja; ko je Bog; djela koja su Bogu draga

i djela koja to nisu; priče o poslanicima i pouke o njima, obavještenja o Džennetu, Džehennemu i Sudnjem danu. Cilj Kur'ana je da pojasni pogrešna shvatanja o prirodi Boga, kao i da pojasni osobinu i ulogu poslanika Isaa, alejhisselam, upoređujući je sa prirodom Boga.

Isa (Isus), alejhi-s-selam, je kao i svi drugi poslanici, činio čuda a pri tom je i pozivao ljude da obožavaju jedinog istinskog Boga.
Kur'an 19:36